

Sygn. akt V KO 38/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z zażaleń **A.C.** i jej pełnomocnika
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w N.
z dnia 15 grudnia 2016 r. o umorzeniu śledztwa (sprawa II Kp (...))
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w N. o przekazanie sprawy innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w N. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania innemu sądowi równorzędnemu – spoza właściwości Sądu Okręgowego w P. – w trybie art. 37 k.p.k., sprawy wszczętej zażaleniami A.C. i jej pełnomocnika na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. z dnia 15 grudnia 2016 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

W uzasadnieniu postanowienia sąd ten wskazał, że czyn zarzucany w tej sprawie, dotyczy niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Rejonowego w P.. Powołując się na dobro wymiaru sprawiedliwości występujący z wnioskiem sąd wskazał na konieczność rozważenia możliwości przekazania sprawy do innego sądu równorzędnego - poza właściwością Sądu Okręgowego w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Przedstawione przez sąd rozumowanie, zawarte w lakonicznym i ogólnikowym uzasadnieniu wniosku, nie wskazuje konkretnych okoliczności tej sprawy, które mogłyby skutkować przekazaniem sprawy w trybie wskazanym w art. 37 k.p.k. Stanowiący podstawę wystąpienia przepis art. 37 k.p.k. zakłada w swej istocie nadzwyczajność przypadku warunkującego odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez miejscowo właściwy sąd, nakazując przy tym upatrywanie podstaw takiego rozstrzygnięcia w klauzuli „dobra wymiaru sprawiedliwości”. Na tę przesłankę powołał się występujący z wnioskiem sąd rzecz jednak w tym, że w żaden sposób jej nie powiązał z realiami tego postępowania. Kwestia stanowiąca przedmiot rozpoznania sprawy dotyczy wyłącznie oceny zasadności postanowienia prokuratora o umorzeniu dochodzenia o czyn z art. 231 § 1 k.k., weryfikowanej w kontekście złożonych zażaleń. O ile faktycznie przedmiot sprawy dotyczyć ma niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Rejonowego w P., o tyle sądem właściwym do rozpoznania środka odwoławczego wniesionego w tej sprawie jest Sąd Rejonowy w To.. Uzasadnienie wniosku nie zawiera wskazania jakichkolwiek okoliczności mogących potwierdzać, aby dojść mogło do naruszenia wartości „dobra wymiaru sprawiedliwości”. Występując z takim wnioskiem sąd winien był wykazać, dlaczego rozpoznanie sprawy dotyczącej ewentualnego przestępstwa niedopełnienia obowiązków przez sędziego pełniącego funkcję w innym sądzie niż sąd właściwy, mogłoby stwarzać po stronie opinii publicznej uzasadnione wątpliwości co do bezstronnego rozpoznania tej konkretnej sprawy. Przy czym chodzi tu o takie szczególne okoliczności faktyczne tej sprawy, które mogłyby w odczuciu społecznym wywołać uzasadnione wątpliwości, co do rzetelności i obiektywizmu prowadzonego postępowania, niezależnie od jego wyniku. Tymczasem, wniosek złożony w tej sprawie wymogu tego nie spełnia. Podstaw odstępstwa od zasady właściwości sądu i przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. nie można zaś domniemywać.

Ewentualne powiązania, wykraczające poza sferę relacji czysto zawodowych, sędziów orzekających w sądzie właściwym z osobą sędziego Sądu Rejonowego w P., której zarzucono popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., mogłyby stanowić podstawę do złożenia przez sędziów stosownych oświadczeń i w rezultacie skutkować ich wyłączeniem od rozpoznania takiej sprawy. Okoliczność ta

ma jednak charakter indywidualny wynikający z konkretnych uwarunkowań personalnych, dlatego nie może determinować decyzji o przekazaniu sprawy w trybie art. 37 k.p.k. Tym bardziej, gdy z akt sprawy wynika, że postanowieniem z dnia 20 lutego 2017 r. na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. wyłączono od rozpoznania niniejszej sprawy tylko dwóch sędziów pełniących funkcje w ww. sądzie, a liczba sędziów tego sądu jest większa, na co wskazuje wykaz sędziów znajdujący się na stronie internetowej Sądu Rejonowego w N..

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.